

krontilskud til også at omfatte analoge lægemidler. Ved analoge lægemidler forstås lægemidler, som inden for samme terapeutiske gruppe kan anvendes på samme indikationer, men som ikke er kemisk identiske (indeholder samme virksomme stof). Der er således tale om lægemidler, som anvendes på samme indikationer, og som har en behandlingsmæssigt set sammenlignelig virkning.

Forslaget betyder, at det bliver muligt at omlægge og begrænse tilskuddene til analogpræparater til et fast kronebeløb, der beregnes som gennemsnittet af prisen på de to billigste lægemidler (referenceprisen) inden for en given gruppe af analoge lægemidler med den tilskudssats, der gælder for den pågældende gruppe.

Forslaget skal motivere lægerne til – også af hensyn til patientens egenbetaling – at ordinere det billigste af præparater med en behandlingsmæssigt set sammenlignelig virkning. Derfor vil forslaget ikke medføre merudgifter af betydning for den enkelte forbruger, med mindre forbrugeren modsætter sig at få udleveret et billigere lægemiddel. I en række tilfælde vil patientens udgift falde, fordi lægen ordinerer et billigere præparat mod samme lidelse.

Ordningen vil endvidere lægge op til øget priskonkurrence, idet fabrikanter og importører af dyrere lægemidler får vanskeligere ved at fastholde deres hidtidige markedsandele, med mindre prisen sættes ned. Forslaget vil dermed begrænse både de offentlige udgifter til lægemidler og patienternes egenbetaling.

I den nuværende sygesikringslovs § 7 stk. 6, fremgår det, at Lægemiddelstyrelsen i ganske særlige tilfælde kan bestemme, at tilskuddet til et lægemiddel, der er ordineret til en bestemt patient, skal udgøre henholdsvis 100 pct., 74,7 pct. eller 49,8 pct. af udgiften til lægemidlet, selv om tilskuddet derved overstiger det tilskud, som beregnes på baggrund af referenceprisen. Hensigten hermed er at sikre de ganske få patienter, for hvilke der vurderes at være medicinsk-farmaceutiske grunde til, at det dyrere præparat foretrækkes frem for det billigste synonympræparat. Dette kan eksempelvis skyldes, at to i øvrigt synonyme lægemidler indeholder forskellige hjælpestoffer. Denne bestemmelse må formodes at få større betydning, når sortimentet i ordningen udvides til at omfatte analoge lægemidler. Derfor videreføres bestemmelsen uændret, hvorved den tillige vil komme til at omfatte analoge lægemidler.

Analogpræparater findes lige som synonyme lægemidler i forskellige pakningsstørrelser og dispenseringsformer (f.eks. tabletter, salver og injektionsvæsker), og de varierer i styrke. Det er derfor nødvendigt, at sundhedsministeren bemyndiges til at

fastsætte tilskudsbeløbets størrelse for hver enkelt lægemiddel, således at det bliver muligt at tage højde for de forskellige former, hvori de pågældende lægemidler forhandles.

De enkelte tilskud forventes fastsat mindst en gang årligt efter forhandling med Lægemiddelstyrelsen. Hvis gennemsnittet af udgiften til de to billigste lægemidler afviger fra det gennemsnit, der ligger til grund for fastsættelsen af tilskuddet, eller hvis markedsføringen af et af de lægemidler, som indgår i beregningen af gennemsnittet standses, fastsætter sundhedsministeren nye faste tilskud for lægemidlerne i den pågældende lægemiddelgruppe. Lægemiddelstyrelsen kan i det omfang det måtte være hensigtsmæssigt rådføre sig med det under styrelsen nedsatte medicintilskudsnaevn.

Ordningen med fast krone tilskud for analoge præparater forudsætter en nøje, faglig gennemgang af sortimentet af analoge lægemidler. Denne gennemgang, som er ganske omfattende, kan ikke være afsluttet, inden nærværende lovforslag træder i kraft. Ordningen med fast krone tilskud for analoge præparater kan derfor ikke få virkning allerede fra lovens ikrafttrædelse. Det er imidlertid hensigten at fremskynde gennemgangen af sortimentet mest muligt, således at ordningen får virkning successivt for de forskellige lægemiddelgrupper. Ordningen forventes at være gennemført i foråret 1998.

Til § 7, nr. 3

Konsekvensændring

Til § 7, nr. 4

Med forslaget lægges et loft over den pris, der anvendes ved beregningen af tilskud til nye lægemidler. Hensigten med forslaget er at sikre imod, at virksomheder kan kompensere for virkningerne af prisloftet ved at markedsføre nye produkter til priser, der er højere end de priser, samme lægemidler markedsføres til i andre EU-lande.

Ved nye produkter forstås her lægemidler, der ved markedsføringen tildeles et nyt specialitetsnummer. Bestemmelsen omfatter derfor ikke parallelimporterede lægemidler, som får tildelt samme specialitetsnummer som det direkte forhandlede. Bestemmelsen omfatter som følge af sin udformning kun produkter, som også markedsføres i andre lande. Derved undgås en international prissammenligning for f.eks. kopiprodukter, der alene er beregnet på det danske marked. Da både de parallelimporterede lægemidler og kopiprodukterne som kun vil kunne opnå en markedsandel, hvis de sælges billigere end det direkte